

Sygn. akt: *IC 682/16*

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez ref. staż. A. B. w dniu 21 grudnia 2016 r.

sprawy z powództwa **H.(...)w K.**

przeciwko **R. G.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. obciąża kosztami procesu powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) **K.** w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu **R. G.** domagał się zasądzenia kwoty 14.940,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zawarł Bankiem (...) S.A. w W. umowę pożyczki, z której się nie wywiązał. W dniu 29 września 2014 r. powód nabył w drodze cesji od Banku (...) S.A. wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanemu z tej umowy. Powód poinformował pozwanego o dokonaniu przelewu wierzytelności i wezwał pozwanego do zapłaty, jednak wezwanie to pozostało bezskuteczne.

Na dzień wniesienia pozwu, zadłużenie strony pozwanej wynosiło 14.940,92 zł, w tym: należność główna 6.827,74 zł, naliczane przez powoda odsetki ustawowe od kwoty należności głównej od dnia następującego po dacie wymagalności do dnia wniesienia pozwu w kwocie 8.311,18 zł.

Pozwany nie ustosunkował się do twierdzeń powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 czerwca 2006 r. **R. G.** zawarł Bankiem (...) SA w W. umowę pożyczki w ekokoncie nr (...).

Dowód:umowa nr (...) z 20 czerwca 2006 r. wraz z załącznikami, k. 7-18.

Sąd zważył, co następuje :

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że pozwany, któremu prawidłowo doręczono odpis pozwu wraz z załącznikami oraz zawiadomieniem o terminie rozprawy przez awizo w trybie przewidzianym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 1350), nie wniósł odpowiedzi na pozew, nie stawił się na wyznaczony termin rozprawy i w żaden sposób nie odniósł się do twierdzeń strony przeciwnej. Należy zatem stwierdzić, że zachodziły warunki do wydania wyroku zaocznego na podstawie art. 339 §1 k.p.c.

Zgodnie z brzmieniem art. 339 §2 k.p.c. w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zgodnie z treścią art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Sąd powziął uzasadnioną wątpliwość co do faktu skutecznego przejścia uprawnień Banku (...) SA. w W., wynikających z umowy pożyczki z 20 czerwca 2006 r. na powoda (...) (...) K.. Wobec powzięcia wątpliwości w powyższym zakresie, sąd przeprowadził postępowanie dowodowe.

Sąd ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy. W ocenie sądu nie było podstaw, aby zakwestionować prawdziwość i autentyczność przedłożonych dokumentów, wobec czego sąd uznał je za wiarygodny materiał dowodowy i uczynił podstawą ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Na podstawie tych dokumentów sąd ustalił fakt zawarcia umowy pożyczki pomiędzy R. G., a Bankiem (...) S.A. w W..

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jakkolwiek wątpliwości nie budzi, że pozwany zawarł umowę pożyczki z Bankiem (...) SA w W., to podkreślić należy, że z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika, by została zawarta umowa przelewu wierzytelności między Bankiem (...) S.A. w W. a (...) (...)w K., w tym w zakresie wierzytelności z zawartej umowy pomiędzy pozwanym R. G., a Bankiem (...) S.A. w W..

Powód nie przedłożył bowiem do akt sprawy umowy przelewu wierzytelności zawartej między stroną powodową, a ww. Bankiem, ani chociażby informacji pochodzącej z tego Banku potwierdzającej przejście takiego uprawnienia. W aktach sprawy brak jakiegokolwiek informacji od pożyczkodawcy, na podstawie której można by wnioskować, że zbył on na rzecz strony powodowej przysługującą mu względem pozwanego wierzytelność. Powód załączył do pozwu skierowane przez siebie do pozwanego zawiadomienie z 08 lipca 2015 r. oraz wezwanie do zapłaty, opatrzone datą 12 lutego 2016 r., w którym poinformował on pozwanego o przelewie na swoją rzecz wierzytelności, wynikającej z umowy (...), zawartej przez A. G. z Bankiem (...) SA w W.. Powyższe w ocenie sądu nie wypełnia obowiązku wykazania legitymacji czynnej do dochodzenia przedmiotowej należności, co czego powód był obowiązany zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. Na marginesie wskazać należy, że (...) (...) wskazany zarówno w ww. zawiadomieniu (k. 5), jak i wezwaniu do zapłaty (k. 6) nie pokrywa się z treścią umowy pożyczki załączonej do pozwu, gdyż ta została opatrzona odmiennym numerem, tj. (...).

Zdaniem sądu, skoro w przypadku badania przejścia stwierdzonej już uprzednio przez sąd wierzytelności wymagane jest wykazanie stosownym dokumentem, że do takiego przejścia doszło (por. art. 788 §1 k.p.c.), to tym bardziej uznać należy, że w sytuacji, kiedy istnienie danej wierzytelności nie zostało jeszcze przez sąd potwierdzone, fakt tego przejścia powinno zostać odpowiednio wykazane. Tego jednak powód nie uczynił.

Wobec niewykazania, że wierzytelność wobec pozwanego przeszła na rzecz powoda (...) (...) w K., sąd uznał, że strona powodowa nie wykazała istnienia legitymacji czynnej do wniesienia pozwu, co prowadziło do konieczności oddalenia powództwa, o czym orzekł w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II sentencji zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 k.p.c., obciążając nimi powoda w całości, uznając je za uiszczone w całości.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)